

[Jimmy Stahr]

Det er et forslag, der måske ikke kan sætte de store ting i gang, men som dog er væsentligt. Der står i bemærkningerne, at det er udarbejdet med henblik på en rationalisering, effektivisering og vitalisering, og især det sidste smukke ord, vitalisering, har vi lagt megen vægt på. Det nordiske samarbejde skal gøres rationelt, effektivt og vitalt, og derfor kan socialdemokratiet gå stærkt ind for det, der står i de to forslag, vi har til behandling.

Vi er glade for den sammenlægning, der sker af nordisk ministerråds sekretariat og kultursekretariatet, og kan selvfølgelig ikke undlade at glæde os over, at det skal ligge i København, uden at det skal tages for tungt.

Vi er også enige i, at man kan sammenlægge kulturbudgettet og det almene budget. Det er det eneste sted, hvor jeg kunne være en anelse nervøs, og det skyldes dårlige erfaringer på andre områder. Når man lægger to budgetter sammen, kan det mange gange gå ud over det ene, og jeg kan i denne sammenhæng være nervøs for, at hvis det går ud over ét af de to, kan det være kulturbudgettet. Det kunne jeg personlig være lidt bange for, men lad os nu ikke stå her og være pessimistiske.

Jeg vil bare sige, at socialdemokratiet kan støtte de to forslag.

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne kan jeg give tilslutning til de fremsatte forslag, såvel lovforslaget som beslutningsforslaget. Jeg noterer, at ministeren for nordiske anliggender bruger så flotte ord som »rationalisering«, »effektivisering« og »vitalisering«. Nu er vi jo ikke i det nordiske samarbejde ukendt med, at der bruges store og fine ord. Derfor denne lille bemærkning, hr. minister: vær nu en smule opmærksom på, at der er en meget betydelig vækst i antallet af embedsmænd inden for det nordiske samarbejde. Vi har lige haft lejlighed til at konstatere, at det snart er sådan, at der er fire embedsmænd for hver parlamentariker, der kommer. Det beder jeg om at man vil være opmærksom på.

Jeg synes, det er en god intention, der ligger i disse forslag, og håber også, at vi får det gennemført, sådan at budgetkomiteen i Nordisk Råd kan komme til at fungere som et finansudvalg, sådan som vi kender det her,

så vi også ad den vej får kontrol med, hvad midlerne anvendes til. Vi savner en gang imellem, at tingene bliver fulgt rigtigt op.

Den bedste anbefaling fra venstres side.

Inger Harms (SF):

Vi kan tilslutte os lovforslag nr. L 62, der har til formål at effektivisere det nordiske samarbejde, og som jo har været drøftet indgående i delegationerne i Nordisk Råd. Ligeledes kan vi tilslutte os nr. B 32, der er resultatet af en vedtaget rekommandation i Nordisk Råd i år vedrørende sammenlægning af nordisk ministerråds sekretariat og kultursekretariatet i København til et fælles sekretariat, der skal placeres i København. Vi vil følge det med stor opmærksomhed, idet vi mener, at det ikke skal være økonomien, der kvæler kulturen, men vi håber, at kulturen får megen indvirkning på økonomien.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre kan give tilslutning til de to forslag, der ligger, lovforslag nr. L 62 og beslutningsforslag nr. B 32.

Som relativt nyt medlem – jeg har kun været medlem af Nordisk Råd i halvandet år, og det er ikke meget i en international forsamling – føler jeg, at der måske ikke er så stort behov for denne vitalisering, en del ordførere har talt om. Jeg har faktisk oplevet samarbejdet i Nordisk Råd og i udvalgene som særdeles livligt og væsentligt og meget spændende. Det synes jeg det er vigtigt at sige, fordi man måske fra gammel tid har fået den opfattelse, at der egentlig ikke skete noget, og at det hele var særdeles embedsmandsstyret. Derfor lægger vi især vægt på forslagens bemærkninger om, at det er væsentligt at styrke parlamentarikernes indflydelse på det, der foregår.

Vi har netop haft diskussioner i Nordisk Råd i de foregående to dage og herunder bl.a. diskuteret behovet for en eller to sessioner i forbindelse med vedtagelsen af budgettet. Det viser, at der sker noget, når man kan have behov for, for at være sikker på at kunne styre tingene, at mødes mere end én gang på sessionsplan. Jeg synes, det har været væsentligt i det sidste års tid at opleve, at vedtagelsen af den store, samlede handlingsplan og den tilsvarende intensivering af partisamarbejdet i Nordisk Råd virkelig er tegn på, at